

|                            |                                |
|----------------------------|--------------------------------|
| Súd:                       | Najvyšší súd SR                |
| Spisová značka:            | 1Obo/9/2013                    |
| Identifikačné číslo spisu: | 3807215153                     |
| Dátum vydania rozhodnutia: | 19.11.2013                     |
| Meno a priezvisko:         | JUDr. Juraj Seman              |
| Funkcia:                   | sudca                          |
| ECLI:                      | ECLI:SK:NSSR:2013:3807215153.1 |

## UZNESENIE

Najvyšší súd Slovenskej republiky v právnej veci navrhovateľa Prvá stavebná sporiteľňa, a. s., so sídlom Bajkalská 30, Bratislava, IČO : 31 335 004, zast.

JUDr. Ľubomírom Porubanom, advokátom, so sídlom Jilemnického 2, Trenčín, proti odporkyni 1/ Mgr. S. S., rod. Q., nar. XX.XX.XXXX, bytom X., K. XXX, zastúpenej JUDr. Zuzanou Baloghovou, advokátkou, so sídlom Madačova 7, Ružomberok a odporkyni 2/ I. I., nar. XX.XX.XXXX, bytom N. XXX/XX, J., o zaplatenie sumy 17 817,39 eur (536 766,80 Sk) s príslušenstvom, na odvolanie odporkyne 1/, proti rozsudku Krajského súdu v Trenčíne č. k. 16Cob/214/2010-202z 11. decembra 2012, takto

### rozhodol:

Konanie o odvolaní odporkyne 1/ z a s t a v u j e .

Navrhovateľovi n e p r i z n á v a náhradu trov odvolacieho konania.

### Odôvodnenie

Okresný súd v Prievidzi rozsudkom č. k. 4Cb/7/2008-78 zo 14. mája 2010, uložil odporkyni 1/, povinnosť zaplatiť navrhovateľovi sumu 5337,38 eur a odporcovi 2/ K. I., posledne bytom N. XXX/XX, J. povinnosť zaplatiť navrhovateľovi sumu 17 817,39 eur, spolu s úrokom z omeškania vo výške 12,49 % ročne zo sumy 17 290,80 eur od 1.11.2007 do zaplatenia a zároveň obom odporcom uložil povinnosť nahradiť navrhovateľovi trovy konania vo výške 2898,70 eur do 3 dní od právoplatnosti rozhodnutia s tým, že plnením jedného z odporcov zaniká v rozsahu tohto plnenia povinnosť druhého odporcu.

Proti tomuto rozsudku podala odvolanie odporkyňa 1/, ktorá v priebehu odvolacieho konania navrhla, aby odvolací súd prerušil odvolacie konanie do rozhodnutia veci vedenej na Okresnom súde Ružomberok pod sp. zn. 3C/50/2011, o určenie vlastníckeho práva k nehnuteľnosti, predstavujúcej jediné aktívum, ktoré zdedila po otcovi, nebohom G. Q. (pôvodne označenom v návrhu za odporcu 1/).

O odvolaní odporkyne 1/ a jej návrhu na prerušenie konania rozhodol Krajský súd v Trenčíne, rozsudkom č. k. 16Cob/214/2010-202 z 11. decembra 2012 tak, že návrh na prerušenie konania zamietol a potvrdil rozsudok súdu prvého stupňa v napadnutej časti výroku, ktorým bola odporkyňa 1/ zaviazaná zaplatiť navrhovateľovi sumu 5337,38 eur s 12,49 % ročným úrokom z omeškania od 1.11.2007 do zaplatenia a výroku o náhrade trov konania, ktorým boli obaja odporcovia zaviazaní zaplatiť ich vo výške

2898,70 eur s tým, že plnením jedného z odporcov zaniká v rozsahu plnenia povinnosť druhého odporcu.

Z úmrtného listu č. XXX/XXXX, vydaného matričným úradom v G. vyplýva, že K. I., nar. dňa XX. S. XXXX, posledne bytom N. XXX/XX, J. (pôvodne označený v návrhu za odporcu 2/) zomrel dňa 4. augusta 2012. Z oznámenia notárskeho úradu notárky JUDr. Bibiány Burianovej v Prievidzi z 5. marca 2013 vyplýva, že po poručiteľovi K. I. sa stala dedičkou zo zákona jeho sestra I. I., nar. XX.XX.XXXX, bytom N. XXX/XX, J. ktorú súd označil v záhlaví tohto uznesenia za odporkyňu 2/ (ust. § 107 ods. 3 O.s.p.).

Rozsudok Krajského súdu v Trenčíne bol odporkyni 1/ doručený dňa 28. decembra 2012.

Proti rozsudku Krajského súdu v Trenčíne a to výroku o zamietnutí návrhu na prerušenie konania, podala odporkyňa 1/ prostredníctvom svojej právnej zástupkyne odvolanie na pošte dňa 6. marca 2013. Uviedla, že rozhodnutie krajského súdu obsahuje nesprávne poučenie o tom, že proti nemu nie je prípustné odvolanie. Keďže sa odporkyňa 1/ spravovala nesprávnym poučením súdu o tom, že odvolanie nie je prípustné, odvolanie možno podať do 3 mesiacov od doručenia rozhodnutia. Z tohto dôvodu je preto ňou podané odvolanie proti napadnutému rozhodnutiu krajského súdu podané včas.

Odporkyňa 1/ namietala, že krajský súd rozhodol bez toho, aby sa zaoberal ňou uvedenými dôvodmi na prerušenie konania, čím jej bola postupom súdu odňatá možnosť konať pred súdom. Krajský súd mal konanie prerušiť podľa ust. § 109 ods. 1 písm. b/, resp. § 109 ods. 2 písm. c/ O.s.p., pretože vydané dedičské rozhodnutie je len formálne a nepremietlo sa ani do stavu v katastri nehnuteľností, keďže nie je zrejmé, či poručiteľ (jej otec) bol v čase smrti vlastníkom nehnuteľnosti, ktorá bola predmetom dedenia. Z vyššie uvedených dôvodov odporkyňa 1/ navrhla, aby súd odvolaním napadnuté rozhodnutie zrušil a konanie prerušil, resp. napadnuté rozhodnutie zmenil tak, že návrhu na prerušenie vyhovie a konanie preruší.

Podľa ust. § 10 ods. 1 O.s.p., krajské súdy rozhodujú o odvolaniach proti rozhodnutiam okresných súdov.

Podľa ust. § 10 ods. 2 O.s.p., o odvolaniach proti rozhodnutiam krajských súdov ako súdov prvého stupňa, rozhoduje Najvyšší súd Slovenskej republiky.

Vyššie citované zákonné ustanovenie upravuje funkčnú príslušnosť Najvyššieho súdu Slovenskej republiky tak, že tento súd je príslušný rozhodovať o odvolaniach vtedy, ak odvolanie smeruje proti rozhodnutiu krajského súdu ako súdu prvého stupňa. Spôsobilým predmetom odvolacieho konania sú preto len rozhodnutia súdu prvého stupňa.

Uznesenie Krajského súdu v Trenčíne o zamietnutí návrhu odporkyne 1/ na prerušenie konania, subsumované do výroku rozsudku krajského súdu č. k. 16Cob/214/2010-202 z 11. decembra 2002, nie je rozhodnutím krajského súdu ako súdu prvého stupňa, pretože sa jedná o rozhodnutie odvolacieho súdu, proti ktorému nie je prípustné podať odvolanie. Napadnutý rozsudok krajského súdu, ako súdu odvolacieho, neuvádza nesprávne poučenie o neprípustnosti odvolania proti nemu, ako sa domnieva odporkyňa 1/, pretože Krajský súd v Trenčíne v poučení svojho rozsudku správne uviedol, že proti nemu nie je prípustné odvolanie.

Odporkyňa 1/ prostredníctvom svojej právnej zástupkyne napadla odvolaním uznesenie krajského súdu o zamietnutí návrhu na prerušenie konania, avšak funkčná príslušnosť Najvyššieho súdu Slovenskej republiky na rozhodovanie o tomto opravnom prostriedku nie je daná z dôvodu, že napadnuté uznesenie nebolo vydané krajským súdom ako súdom prvého stupňa, ale ako súdom odvolacím.

Podľa ust. § 103 O.s.p., kedykoľvek za konania prihliada súd na to, či sú splnené podmienky, za ktorých môže konať vo veci (podmienky konania).

Podľa ust. § 104 ods. 1, vety prvej O.s.p., ak ide o taký nedostatok podmienky konania, ktorý nemožno odstrániť, súd konanie zastaví.

Keďže na prejednanie odvolania podaného odporkyňou 1/ proti uzneseniu odvolacieho súdu (Krajského súdu v Trenčíne) nie je daná funkčná príslušnosť Najvyššieho súdu Slovenskej republiky, ide o taký nedostatok podmienky konania, ktorý nemožno odstrániť. Z uvedeného dôvodu Najvyšší súd Slovenskej republiky podľa ust. § 104 ods. 1, vety prvej O.s.p. konanie o odvolaní odporkyne 1/ zastavil bez toho, aby sa zaoberal vecným preskúmaním napadnutého rozhodnutia.

Pretože z procesného hľadiska odporkyňa 1/ zavinila, že konanie o jej odvolaní proti uzneseniu Krajského súdu v Trenčíne sa zastavilo, vznikla jej povinnosť nahradiť navrhovateľovi trovy tohto konania podľa ust. § 146 ods. 2, vety prvej O.s.p. a ust. § 224 ods. 1 O.s.p. Vzhľadom na to však, že navrhovateľovi

v tomto konaní žiadne trovy nevznikli, Najvyšší súd Slovenskej republiky rozhodol tak, že navrhovateľovi náhradu trov konania nepriznal.  
Uznesenie prijal senát Najvyššieho súdu Slovenskej republiky pomerom hlasov 3 : 0.

**Poučenie:**

Proti tomuto uzneseniu nie je prípustný opravný prostriedok.